

DECIZIE

18 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tatiana Răducanu
Sveatoslav Moldovan
Ion Corolevski
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „CaribaAgro”
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere
Limitată „Cariba Agro” împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea
actului administrativ și repararea prejudiciului material
împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2013, prin care
acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată

constată:

La 24 august 2012 SRL „Cariba Agro” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ și
repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii a indicat că prin Decizia nr. 230 din 26 iunie 2012,
întocmită de Inspectorul principal al SVVCM Olga Morari, din contul SRL „Cariba
Agro” a fost încasată la contul trezorerial al Biroului Vamal suma totală a drepturilor de
import/export în mărime de 48684,93 lei sub formă de taxe vamale.

Consideră că decizia nr. 230 din 26 iunie 2012 este neîntemeiată, ilegală și
contravine documentelor primare de însoțire a mărfii, în legătură cu care solicită
anularea ei și restituirea către SRL „Cariba Agro” a mijloacelor bănești reținute
nefondat de pe contul de decontare în mărime de 48 684,93 lei sub formă de taxe
vamale.

Indicat că pe parcursul anilor 2010-2012 SRL „Cariba Agro” în baza Contractului
de livrare a producției nr.01/2010 din 25 mai 2010, Acordului adițional, încheiat cu
firma bulgară „MEGGLE BULGARIA” LTD, a importat în Republica Moldova
„produse delicate” fabricate din lapte degresat și ulei de palmier de origine vegetală.

Menționează că la 13 iunie 2012 „MEGGLE BULGARIA” LTD, îndeplinindu-și
obligațiile contractuale, a livrat în adresa SRL „Cariba Agro” încă un lot de „produse
delicates” conform documentelor: invoice nr. 0000034855 din 13 iunie 2012 în care este
indicată denumirea producției, certificatul de proveniență a mărfurilor seria EUR 1 №
0182473 din 13 iunie 2012 în care este indicat „DELICATES PRODUCT WITH
VEGETABLE FAT”-10512 kg și invoice nr.0000034855.

Afirmă că în declarația vamală „MEGGLE BULGARIA” LTD a indicat codul mărfar european al produsului nr.210690920. Acest cod fiind atribuit produsului reieșind din condițiile tehnologice de producere a lui, și anume – „PRODUSULUI DE ORIGINE VEGETALĂ”, în care masa de grăsime a laptelui praf care intră în componența produsului finit nu trebuie să depășească 1,5 % grăsime. Acest cod european este valabil pentru toate statele europene, nu poate fi modificat în mod unilateral de serviciile vamale ale țărilor importatoare și corespunde codului unic vamal al Republicii Moldova.

Consideră că la vămuirea producției și întocmirea declarației vamale CH 05523040 din 24 iunie 2012 la Biroul vamal Chișinău, SRL „Cariba Agro” întemeiat și legal a indicat codul mărfar nr. 210690920, ceea ce corespunde în totalitate codului vamal indicat de producător în documentele de însoțire și circumstanțelor reale de proveniență a mărfii, precum și Capitolului IV, Grupa 21 din Nomenclatorul mărfurilor al RM aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1525 din 29 decembrie 2007, intrat în vigoare la 01 ianuarie 2008.

Susține că mărfurile importate în Republica Moldova conform codului mărfar 210690920 Capitolul IV, Grupa 21 din Nomenclatorul mărfurilor al RM, sunt eliberate de achitarea taxelor vamale.

A mai indicat că Biroul Vamal Chișinău în scopul încasării ilegale a taxelor vamale pe marginea producției menționate, a împuternicit laboratorul „GEOLAB” al Institutului de Geologie și Seismologie al AȘM RM să efectueze analiza producției parvenite conform documentelor enumerate.

Astfel, laboratorul respectiv, folosind metodica GOST 51471-99 a ajuns la concluzia că preparatele alimentare conțin 48 % grăsime vegetală și 52% Cholesterol, care în raportul nr. 100 din 16 iunie 2012 le-a indicat ca grăsimi din lapte.

Consideră că sunt neîntemeiate concluziile specialistului din raportul nr. 100 din 16 iunie 2012, iar Biroul Vamal Chișinău nu a avut nici un temei legal de înlocuire a codului mărfar al produsului menționat.

Afirmă că laboratorul „GEOLAB” a efectuat analiza fără știrea și participarea SRL „Cariba Agro”, iar din conținutul raportului nu este clar care anume produs a fost selectat pentru efectuarea analizei, în ce stare se afla, dacă a fost prelevat și ambalat în modul corespunzător.

Pentru a concretiza posibilitățile laboratorului „GEOLAB” și concluziile specialistului în raportul de laborator nr. 100 din 16 iunie 2012 SRL „Cariba Agro” a expediat în adresa laboratorului solicitarea cu nr. П00885 din 17 iulie 2012 – „dacă laboratorul „GEOLAB” poate să efectueze analiza pentru determinarea cantității de grăsimi din lapte cu exactitatea de până la 0,1% într-un produs compus din grăsimi vegetale și lapte praf degresat - în produsul conform codului mărfar nr. 210690920”.

La 08 iulie 2012 laboratorul „GEOLAB” a expediat răspunsul cu nr. 02/01-161 la solicitarea SRL „Cariba Agro” prin care a specificat că laboratorul poate efectua analiza produselor lactate numai pentru determinarea uleiurilor vegetale.

La 06 iulie 2012 SRL „CaribaAgro” a expediat în adresa Biroului vamal Chișinău o cerere prealabilă prin care a solicitat anularea deciziei Biroului vamal Chișinău nr. 230 din 28 iunie 2012 și restituirea sumei de 48 684,93 lei încasată ilegal la data de 28 iunie 2012.

Însă, la 07 august 2012 Biroul vamal Chișinău prin scrisoarea nr.28/11-9468 a respins cerințele reclamantului.

Solicită anularea deciziei Biroului vamal Chișinău nr. 230 din 28 iunie 2012 cu emiterea unei hotărâri prin care să fie încasată din contul Biroului vamal Chișinău în folosul SRL „CaribaAgro” a sumei de 48684,93 lei, cu transferul acestei sume în contul de decontare al reclamantului 222401832, codul băncii EXMMMD22477; BC „Eximbank-GruppoVenetoBanca” SA, filiala nr. 20 Chișinău.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2013 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 13 iunie 2013 SRL „CaribaAgro” a declarat recurs împotriva hotărârii primei instanțe solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie anulată decizia Biroului vamal Chișinău nr. 230 din 28 iunie 2012 și încasat din contul Biroului Vamal Chișinău în beneficiul SRL „CaribaAgro” a taxelor vamale încasate ilegal în sumă de 48684,93 lei cu transferul lor la contul de decontare al societății: Cod TVA: 0303602; c/f. 1003600011864; c/d 222401832; codul băncii EXMMMD22477; BC „Eximbank-GruppoVeneto Banca” SA, filiala № 20 Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că la materialele dosarului a prezentat toate documentele în original ce confirmă faptul vămuirii producției menționate la data de 14 iunie 2012 la cota taxei vamale - 0% și demonstrează că producția importată de societate era marcată, documentele fiind perfectate în modul convenit și au fost recunoscute și acceptate de Biroul vamal Chișinău.

Consideră că transferul sumei de 48684, 93 lei la contul de decontare al Ministerului Finanțelor în bugetul de stat al RM la data de 14 iunie 2012 constituie o încasare repetată a taxelor vamale fără careva temeiuri legale, și nu o măsură preventivă.

Cu referire la art. 127¹¹ alin.(2) Cod vamal RM a indicat că obligația vamală apare la data înregistrării declarației vamale de plasare a mărfurilor sub o destinație vamală.

Susține că Biroul vamal Chișinău nu a perfectat declarația vamală de plasare a mărfurilor sub o nouă destinație vamală, cu schimbarea codului european nr. 210690920 în 210690980, nici la 14 iunie 2012, la încasarea noilor taxe vamale în sumă de 48684,93 lei și nici la 28 iunie 2012 când a fost întocmită decizia nr. 230 cu privire la încălcările indicate. Acest fapt a fost confirmat în instanța de judecată de reprezentantul Biroului vamal, care a refuzat să prezinte instanței declarația vamală la „PRODUSUL DELICATES CU GRĂSIMI VEGETALE” cu o nouă destinație vamală și codul 210690980, deoarece o astfel de declarație nu există.

Consideră că instanța a ignorat argumentele reprezentantului societății cu privire la faptul că Biroul Vamal Chișinău, în lipsa documentului ce confirmă apariția unei noi obligații în vamă, încălcând prevederile art. 127¹¹ Cod vamal RM și ilegal a încasat la 14 iunie 2012 taxele vamale indicate, nu le-a reflectat în hotărâre, nu le-a infirmat și nu le-a dat nici o apreciere, prin aceasta tăinuind circumstanțele obiective care au importanță pentru aprecierea corectă a materialelor cauzei.

Mai indică că la 15 iunie 2012, Biroul vamal Chișinău, în scopul tănuirii încasării ilegale a taxelor vamale, a întocmit procesul-verbal de prelevare a probelor nr. 3027150612/00025 și a prelevat trei probe cu nr. 1, nr.2, și nr.3, însă fără a indica din care vase au fost prelevate probele; în ce cantitate; în ce mod; care era marcarea producției pe ambalaj; nu a întocmit o etichetă specială cu semnăturile tuturor participanților la prelevarea probelor, inclusiv și reprezentantului societății.

Afirmă că la 18 iunie 2012 organul vamal prezentând proba nr. 1 pentru expertiză la laboratorul „GEOLAB” al Institutului de Geologie și Seismologie al AȘM RM în scopul determinării conținutului de grăsimi, nu i-a prezentat specialistului declarația vamală, contractul, certificatul veterinar, certificatul de proveniență a mărfurilor, încălcând astfel lit. c), d), e), f) p. 5.1. din Ordinul nr. 190-O din 24 mai 2010, ceea ce se confirmă prin lipsa lor în lista de documente a raportului de expertiză a specialistului.

De asemenea, intimatul nu i-a explicat reprezentantului societății, drepturile și obligațiile lui la efectuarea cercetărilor, nu i-a adus la cunoștință întrebările ce vor fi adresate specialistului, astfel încălcând prevederile art. 202 Cod vamal RM.

Consideră că Raportul nr. 100 din 16 iunie 2012 întocmit la laboratorul „GEOLAB” în general a fost emis incorect și este ilegal, deoarece specialistul laboratorului nu a indicat: numele, prenumele, funcția, studiile, specialitate, vechimea în specialitate a persoanei care a efectuat cercetarea (expertiza), adică a fost încălcat punctul c) alin.(2) art.202¹⁴ Cod vamal RM; mențiunea că expertul a fost informat despre răspunderea penală pentru prezentarea cu bună știință a unor concluzii false, adică a fost încălcat p .d) alin.(2) art.202¹⁴ Cod vamal RM, precum nu a fost indicată descrierea detaliată a obiectului, supus cercetărilor, descrierea amplă a investigațiilor, metodele aplicate, rezultatele cercetării și concluziile pe marginea lor, având la bază date incontestabile și obiective, adică specialistul nu a îndeplinit și a încălcat cerințele punctelor e), k). i) alin. (2) art. 202¹⁴ Cod vamal RM.

Mai susține că raportul nr. 100 din 16 iunie 2012 este ilegal și nu are forță juridică, deoarece nu a fost înregistrat în laboratorul Biroului vamal Chișinău și nu a fost autentificat prin semnătura și ștampila șefului laboratorului Biroului vamal Chișinău conform prevederilor p 6.16-6.18 din Ordinul nr.190-O din 24 mai 2010.

Cu referire la pct. 6.19 din Ordinul nr. 190-O din 24 mai 2010 a indicat că rapoartele fără număr și data înregistrării, fără semnăturile expertului, fără autentificare prin semnătura șefului și ștampila Laboratorului vamal, nu sunt valabile.

Indică că instanța în hotărâre nu a expus circumstanțele indicate, de asemenea instanța a ignorat multiplele argumente ale reprezentantului societății referitor la faptul că Biroul Vamal Chișinău în lipsa documentului care confirmă apariția unei noi obligațiuni în vamă, încălcând prevederile pct. a) alin. (1), alin. (2) art. 127¹¹ Cod vamal RM, în mod ilegal la 14 iunie 2012 a încasat plățile vamale indicate, nu le-a reflectat în hotărâre, nu le-a infirmat și nici nu le-a dat vreo apreciere, prin aceasta tăinuind circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia hotărârii primei instanțe din 18 februarie 2013 a fost expediată în adresa recurentului la 22 aprilie 2013, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 127).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 13 iunie 2013 în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu motivele recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a hotărârii primei

instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

După cum denotă actele cauzei la prin decizia de regularizare a Biroului Vamal Chișinău nr. 230 din 28 iunie 2012, s-a dispus încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Cariba Agro” a diferenței drepturilor de import neachitate la momentul vămuirii în sumă de 48684,93 lei.

Drept temei pentru întocmirea acestei decizii a constituit faptul clasificării incorecte a mărfii – „DELICATES PRODUCT WITH VEGETABLE FAT”, ce a fost constatat în urma efectuării reverificării declarației vamale nr. 3027 I 23669 din 14 iunie 2012 asupra tranzacției economice efectuată de către SRL „Cariba Agro” și întocmirii raportului de încercări nr. 100 din 16 iunie 2012.

Înaintând cererea de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Chișinău, SRL „Cariba Agro” a solicitat anularea deciziei Biroului vamal Chișinău nr. 230 din 28 iunie 2012 și încasarea din contul Biroului Vamal Chișinău în beneficiul SRL „Cariba Agro” a sumei de 48684,93 lei, cu transferul acestei sume în contul de decontare al reclamantului 222401832, codul băncii EXMMMD22477; BC ”Eximbank-GruppoVenetoBanca” SA, filiala nr. 20 Chișinău.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză prima instanță a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii, respingând aceasta ca neîntemeiată.

În susținerea concluziei date, prima instanță a reținut ca probă raportul de încercări nr. 100 din 16 iunie 2012 efectuat de Laboratorul de încercări „Geolab” al Institutului de geologie și seismologie al AȘM, prin care s-a constatat că în produsul alimentar din lapte degresat și grăsimi vegetale a fost identificat 25% grăsimi lactate și 48% grăsimi vegetale la grăsimea totală, astfel reținând că marfa importată de către SRL „Cariba Agro” nu poate fi atribuită la codul tarifar 210690920-preparate alimentare nedenumite, dar se atribuie la poziția tarifară 210690980 – altele cărora i se impune taxa vamală de 15% din valoarea în vamă a mărfii importate.

Instanța de recurs consideră, însă, că prima instanță nu a dat o apreciere corectă raportului juridic în litigiu, prin prisma cadrului legal aplicabil în speță, în coroborare cu probele materiale existente, fapt ce a dus la emiterea unei hotărâri ilegale.

Astfel actele cauzei denotă că la 13 iunie 2013 SRL „Cariba Agro”, în baza contractului de livrare a producției nr. 01/2010 din 25 mai 2010 și acordului adițional la acesta, încheiat cu firma bulgară „MEGGLE BULGSRIA” LTD, a importat „produs delicat” fabricat din lapte degresat și ulei de palmier de origine vegetală și anume „DELICATES PRODUCT WITH VEGETABLE FAT 2 KG BUCKET” - 3240 pack., greutate 6480 kg., la preț de 1,58 Euro pentru 1 kg în sumă de 10238,40 Euro și „DELICATES PRODUCT WITH VEGETABLE FAT 4 KG BUCKET” - 1008 pack., greutate 4032 kg., la preț de 1,58 Euro pentru 1 kg în sumă de 6370,56 Euro, iar în total în sumă de 16608,96 Euro.

La fel materialul probator atestă că la declarația vamală au fost anexate setul de documente conform borderoului: scrisoarea de trăsură, factura comercială (invoice), pașaportul tehnic a mijlocului de transport, autorizația sanitară eliberată de serviciul veterinar, contractul de vânzare-cumpărare, declarația vamală a țării de export, certificatul de origine, pașaportul, calculația cheltuielilor de transport.

Tot actele cauzei denotă că după verificarea documentelor prezentate, inspectorul vamal a dispus efectuarea unei expertize cu prelevarea mostrei către un laborator care să confirme compoziția de grăsimi conținută în produsul alimentar importat de către SRL „Cariba Agro”.

Astfel la 15 iunie 2012 a fost întocmit procesul-verbal de prelevare a probelor nr. 3027150612/00025, din care rezultă că au fost prelevate 3 probe de preparate alimentare din lapte degresat și grăsimi vegetale din lotul de marfă însoțit de declarația vamală 3027123699 din 14 iunie 2012, iar la 16 iunie 2012 Laboratorul de încercări „Geolab” al Institutului de geologie și seismologie al AȘM a întocmit raportul de încercări, concluzionând că în mostra analizată a fost identificată 52% grăsimi lactate și 48% grăsimi vegetale la grăsimea totală. La produsul cu grăsimea totală de 17% să fie 8,8% grăsimi lactate și 8,2 % grăsimi vegetale.

În urma analizei Raportului de încercări nr. 100 din 16 iunie 2012, organul vamal a stabilit că marfa importată de SRL „Cariba Agro” urma a fi atribuită la poziția tarifară 210690980 – altele, la care este stabilită cota taxei vamale de 15% din valoarea în vamă a mărfii importate, în consecință fiind emisă decizia de regularizare nr. 230 din 28 iunie 2012, prin care s-a dispus încasarea de la societate a diferenței drepturilor de import neachitate la momentul vămuirii.

Verificând legalitatea actului administrativ contestat în baza materialului probator anexat la dosar, prin prisma cadrului legal aplicabil în speță, instanța de recurs constată că prima instanță greșit a ajuns la concluzia legalității deciziei contestate.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs relevă că Raportul de încercări nr. 100 din 16 iunie 2012, care a stat la baza emiterii deciziei Biroului vamal Chișinău nr. 230 din 28 iunie 2012, nu poate fi reținut ca probă pertinentă și admisibilă, care ar atesta faptul că marfa importată de către societate, necesită a fi clasificată la o altă poziție tarifară, deoarece acesta a fost întocmit în mod arbitrar ca urmare a omisiunilor admise de către colaboratorul organului vamal la prelevarea probelor, întocmirea actelor de prelevare, cât și corectitudinea trimiterii acestora către laborator.

Astfel, conform pct. 5.9 al Instrucțiunii cu privire la prelevarea probelor și efectuarea cercetărilor (expertizei) mărfurilor în scopuri vamale aprobată prin ordinul Serviciului Vamal nr. 1999-O din 24 mai 2010, nu se efectuează cercetări pentru probele de mărfuri care nu sunt etichetate sau sunt etichetate necorespunzător.

Cu referire la această dispoziție instanța de recurs reține că colaboratorul organului vamal la întocmirea procesului-verbal de prelevare a probelor a omis de a întocmi și a expedia la Laborator eticheta pentru proba prelevată, anexa nr. 4 la Instrucțiunea nominalizată, în care trebuia să fie indicat titularul mărfurilor, denumirea comercială a mărfii, conținutul probei, observațiile și altele.

Mai mult că materialele dosarului nu denotă nici faptul că în adresa Laboratorului de încercări „Geolab” al Institutului de geologie și seismologie al AȘM ar fi fost expediată cererea pentru cercetări de laborator cu reflectarea întrebărilor necesare (sarcini), cerințe prevăzute în anexa nr. 1 din Instrucțiune, pentru ca laboratorul să cunoască scopul efectuării încercărilor, denumirea și marca produsului prezentat pentru testările probelor și parametrii de testări solicitați.

Or, în lipsa acestor date, laboratorul ar fi în imposibilitatea de a selecta parametrii necesari pentru testare și de a determina corect standardele metodelor de testări, lucru care, evident, poate duce la concluzii eronate.

De altfel, probele prelevate și expediate pentru încercări nu au fost însoțite de documentele necesare cum sunt: declarația vamală, contractul, certificatul veterinar, certificatul de proveniență a mărfurilor, informații necesare pentru alegerea corectă a standardului privind metodele de încercări.

Astfel, la caz se constată și încălcarea pct. 5.1 din Instrucțiunea menționată, care specifică documentele ce urmează să însoțească probele prelevate ce se trimit de către organul vamal către laborator.

Pe cale de consecință instanța de recurs reține și răspunsurile nr. 206 din 01 decembrie 2009 și nr. 02/01-161 din 18 iulie 2012 a Laboratorului de încercări „Geolab” al Institutului de geologie și seismologie al AȘM (f. d. 28, 30), prin care însuși laboratorul indică că este acreditat numai pe determinarea grăsimilor vegetale în produsele lactate conform metodei de încercări GOST R 51471-99, care nu permite de a determina grăsimile lactate din masa totală de grăsimi, aceasta fiind folosită doar pentru analiza produselor lactate, nu și a celor vegetale.

Respectiv, laboratorul nu poate efectua analiza „Produsului Delicates cu grăsimi vegetale”, care conform documentației exportatorului este fabricat din ulei de palmier de origine vegetală și lapte degresat.

În această ordine de idei, având în vedere aceste argumente, instanța de recurs apreciază critic Raportul de încercări nr. 100 din 16 iunie 2012, acesta fiind elaborat cu încălcarea prevederilor legale.

În confirmarea netemeinicii deciziei de regularizare a Biroului Vamal Chișinău nr. 230 din 28 iunie 2012 se reține și faptul că însăși producătorul „MEGGLE BULGARIA” LTD, în declarația sa vamală, a indicat codul mărfar european al produsului nr. 210690920, reieșind din condițiile tehnologice de producere a lui, și anume – „Produsului Delicates cu grăsimi vegetale”, în care masa de grăsime a laptelui praf, care intră în componența produsului finit nu trebuie să depășească 1,5 % grăsime.

La acest segment se vor reține dispozițiile art. 14 din Legea privind produsele alimentare nr. 78 din 18 martie 2004, care indică la obligativitatea marcării respective.

La caz, aceste prevederi legale au fost respectate, or informația referitor la compoziția de grăsimi, care, de altfel, corespunde cu datele indicate de către recurent în declarația vamală, se conține în marcarea de pe ambalajul ermetic a produsului, fapt care nu a fost negat de reprezentantul intimatului.

În asemenea împrejurări, nu are relevanță susținerea reprezentantului biroului vamal, reținută și de prima instanță, precum că SRL „Cariba Agro” nu a prezentat careva date referitor la compoziția de grăsimi conținută în produsele alimentare importate.

Sub acest aspect, instanța de recurs reține că cele relatate atestă faptul că marfa importată de către SRL „Cariba Agro” – „Produsul Delicates cu grăsimi vegetale”, corect a fost clasificată la poziția tarifară – 210690920 din Secțiunea IV, Capitolul 21 al Nomenclatorului mărfurilor al Republicii Moldova aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 1525 din 29 decembrie 2007, fapt ce indică la temeinicia acțiunii și ilegalitatea deciziei de regularizare.

În plus, în confirmarea ilegalitatea deciziei de regularizare, se mai constată că colaboratorul organului vamal, la 14 iunie 2012, după vămuirea de către SRL „Cariba Agro” a producției la cota taxei vamale - 0%, a calculat taxa vamală în sumă de 40570,78 lei și costul procedurilor vamale în sumă de 8114,16 lei și a încasat de la societate ca plăți vamale suma totală de 48684,93 lei, fără a avea, însă, temei ce ar

indica la diminuarea de către SRL „Cariba Agro” a obligației vamale la marfa vămuită, or rezultatele de laborator au fost efectuate numai la data de 16 iunie 2012.

Faptul dat a fost confirmat și de către reprezentantul Biroului vamal în referința (f. d. 66), în care este menționat că suma dată a fost „brontată” pentru eventuala recalculare.

Astfel fiind, în mod cert se impune anularea deciziei Biroului Vamal Chișinău nr. 230 din 28 iunie 2012, precum și admiterea pretenției cu privire la restituirea sumei de 48684,93 lei încasate de la SRL „Cariba Agro”.

Față de cele ce preced și având în vedere faptul că circumstanțele pricinii au fost stabilite de către prima instanță, însă normele de drept material au fost aplicate eronat, iar verificarea suplimentară a cărorva dovezi nu este necesară, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa hotărârea primei instanțe și de a emite o nouă hotărâre, prin care a admite acțiunea SRL „Cariba Agro” împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Cariba Agro”.

Se casează integral hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2013 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Cariba Agro” împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului material se emite o nouă hotărâre prin care:

Se admite acțiunea Societății cu Răspundere Limitată „Cariba Agro” împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului material.

Se anulează decizia de regularizare a Biroului Vamal Chișinău nr. 230 din 28 iunie 2012, prin care s-a impus spre încasare din contul Societății cu Răspundere Limitată „Cariba Agro” a sumei drepturilor de import de 48684,93 (patruzeci și opt mii șase sute optzeci și patru lei nouăzeci și trei bani) lei.

Se obligă Biroul Vamal Chișinău să restituie Societății cu Răspundere Limitată „Cariba Agro” suma de 48684,93 (patruzeci și opt mii șase sute optzeci și patru lei nouăzeci și trei bani) lei.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tatiana Răducanu

Sveatoslav Moldovan

Ion Corolevschi

Ala Cobăneanu